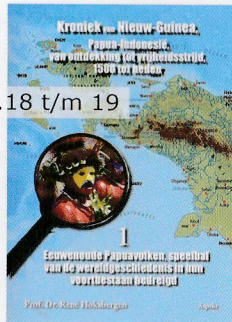

Vereniging Nieuw-Guinea Militairen 1945-1962

Kroniek van Nieuw Guinea
prof. dr. René Hoksbergen

pag.18 t/m 19

Nieuwsbrief
24e jaargang nr. 78 - Augustus 2024

machinisten die de hoofdmotor van Hr Ms Snellius optimaal moeten reviseren voor de thuisreis naar Holland. Het schip ligt op de scheepswerf Konijnenburg. Op 5 oktober gaat een van de machinisten repatten. Ton vraagt daarop om diens plaatsing als bemanningslid. Dat wordt geaccepteerd en zo zal hij met de Snellius de thuisreis aanvaarden. Het wordt een bijzondere reis. Soms ligt het schip een tijdje stil als er problemen met de motoren zijn. Maar die worden door de mannen in de machinekamer altijd weer opgelost. Regelmatig worden havens aangedaan om voedsel en brandstof in te slaan. Zoals in de haven van Bombay. Ook Ton gaat dan als het even kan de wal op. Zo ziet hij heel wat van de wereld. Na het Suezkanaal valt de reis door de Middellandse Zee behoorlijk tegen.

"Toen hadden we zeer slecht weer. Windkracht 7. Heel veel deining. Kortom, ik ben op dat traject vaak zeeziek geweest. Toen we in Holland arriveerden stonden ook mijn ouders op de kade. Ik zou pas de volgende dag van het schip af mogen. Dus heb ik ze maar een uitgebreide rondleiding op de Snellius gegeven. Een dag later was ik eindelijk weer thuis in Schiedam."

Hij moet dan nog drie maanden dienen. Die periode bestaat uit werken op de Snellius die op de werf van Gusto in Schiedam opnieuw uitgebreid moet worden gereviseerd. Pas nu volgt zijn benoeming tot korporaal. Bijzonder is dat hij na de dagelijkse werktijd gewoon thuis kan overnachten. Officieel is zijn standplaats de Van Ghentkazerne in Rotterdam.

Dan komt de dag dat hij afzwaait en afscheid neemt van de marine.

"Ja, al met al was mijn diensttijd erg boeiend. Ik kijk er nog altijd met voldoening op terug. Want, zoals ik eerder al zei, ik was een marineman in hart en nieren."

Aanvankelijk ging Ton eerst nog werken bij zijn oude baas, de stoomketelmakerij Ingelse. Daarna volgde een lange carrière bij een aantal grote scheepswerven. Hij heeft op heel wat schepen de instelling van het brandstofsysteem afgesteld. Met trots kijkt hij echter terug op de bouw van de Taiwanese onderzeeërs waar in Nederland zoveel over te doen was. "Ik gaf daarbij instructie aan een groep toekomstige bemanningsleden betreffende de platformsystemen. Dat zijn de specifieke systemen voor een onderzeeboot"

"Ja", zegt zijn vrouw Dit. "Dan bracht hij die mannen rustig mee en zat ons huis propvol met Taiwanese die ik niet kon verstaan."

Samen kregen ze twee zonen. Die zorgden voor vier kleinkinderen.

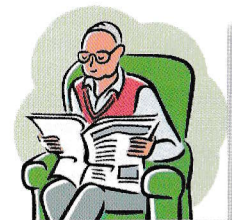
Ook weer zonen. Dus het voortbestaan van het geslacht Van Eijk is voorlopig gewaarborgd.

Passie voor een vergeten bataljon

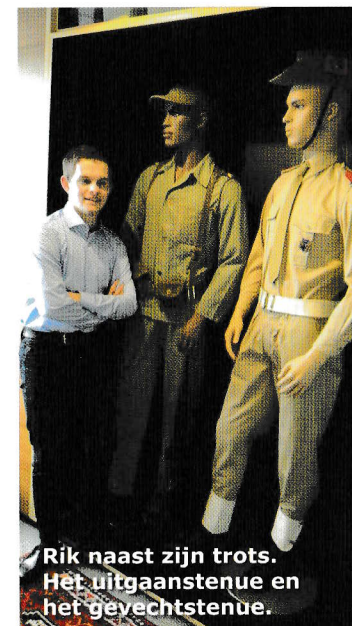
Rik van den Brink verzamelt alles over het 6 IB

door Ed van Tuijl

Haalderen – Rik van den Brink is 25 jaar jong. Ten opzichte van ons veteranen dus van een super jonge generatie. Maar heel opvallend heeft hij wel degelijk alle aandacht voor ons. Voor de mannen die in het zesde Infanterie Bataljon de militaire dienstplicht vervulden. Hij heeft als grote hobby namelijk het verzamelen van alles, maar dan ook echt alles, wat met Oranje Gelderland te maken heeft. Reden genoeg om hem thuis eens op te zoeken en zijn collectie te bewonderen.

We reizen af naar het Gelderse Haalderen. Een landelijk dorp ten zuiden van Arnhem. Daar woont hij met vriendin en echtgenote Femke "Ik heb altijd iets gehad met militaire zaken", zegt hij. "Daarom had ik daar intussen ook wel een aantal zaken als emblemen, rangtekens en dergelijke in mijn bezit. Totdat ik drie jaar geleden, tijdens mijn zoektochten op internet het 6de Infanterie Bataljon zag staan. Bij verder zoeken viel het me op dat daarover heel weinig terug te vinden was. Min of meer daartoe aangetrokken begon ik mij toen juist op dit bataljon te focussen. Het regiment Oranje Gelderland. Zo leerde ik dat deze dienstplichtige jongens maar Nieuw-Guinea werden uitgezonden. Zij gingen met name de zuidkust bewaken. In Merauke, Fak Fak, Kaimana en Sorong.

Rik naast zijn trots.
Het uitgaanstenu.
en het gevechtstenu.

Vorig jaar kwam ik in contact met Wim van Delden. Een Nieuw-Guinea veteraan uit Grave. Hij kon me op het gebied van informatie goed verder helpen. Ik kreeg ook spullen uit zijn Nieuw-Guinea tijd."

Toen Femke en Rik in augustus vorig jaar hun huis kochten was het voor Rik, vanzelfsprekend dat een van de slaapkamers gereserveerd zou worden voor zijn hobby. Als we de ruimte betreden word ik op slag wat emotioneel. Daar staan twee etalagepoppen. De een gekleed in ons uitgaanstenu. Helemaal compleet. Tot aan een stropdas toe. Overigens ook met witte beenkappen. Wij in Merauke hebben die eind 1961 en in 1962 nooit gedragen. Bij ons was het gewoon de pijpen over de, naar ik meen me te herinneren, bruine legerschoenen.

Rik: "Ja daar is nog wel eens wat discussie over. Maar ik heb intussen het idee gekregen dat er per garnizoensplaats

verschillende regels werden gehanteerd.

Dus in Kaimana bijvoorbeeld wel die witte kappen en in Merauke niet." De andere etalagepop is gehuld in het gevechtstenue. Ook helemaal compleet. Met de befaamde jungleboots aan de voeten.

"Mooi dingen om te zien. Maar naar ik begrepen heb niet echt bruikbaar vanwege de slechte kwaliteit," zegt Rik.

"Ja vooral bij ons in Merauke", reageer ik. "Daar had je veel moerassen met op de bodem de zogenaamde Lumpur klei. Daar werd je dan in vastgezogen waardoor de zolen van die jungleboots na een paar dagen op patrouille gewoon los begonnen te scheuren."

De gevechtsbepakking is compleet met bajonet en de bekende karabijn. Voor dit geweer bezit Rik een certificaat dat het wapen voldoende onklaar gemaakt is zodat je het in huis mag hebben. Ook voor het hebben van de bajonet heeft hij een toestemming.

We zien twee plunjezakken. De een gekregen van Wim van Delden. De andere heeft een opdruk die duidelijk maakt dat hij ooit speciaal voor Nieuw-Guinea dienst heeft gedaan.

Op onze vraag of hij ook onze dagelijkse outfit op de kazerne, het zogenaamde 'witje' heeft, zegt hij ontkennend: "Nee, ik kan niet aan de korte blauwe broek komen. Jammer maar helaas."

Op welke voorwerpen in zijn collectie is hij het meeste trots? Rik wijst op de twee kostuums.

"Deze natuurlijk. Ik had nooit gedacht dat ik die outfit zó compleet zou kunnen krijgen. Ik heb trouwens nog een wens. Ik zou dolgraag het uitgaanstenue van een soldaat van het Papoes Vrijwilligers Korps willen verzamelen. Kijk, de hoed heb ik al. Maar dat zal wel een wens blijven, vrees ik."

In een andere opberg box zien we twee rijstpannetjes liggen. Een van de twee zelfs compleet met de daarvoor bestemde hoed.

Het voordeel van Rik als meubelmaker/scheepsinterieur bouwer laat zich raden. Voor alle kleinere items heeft hij een speciale ladekast ontworpen. Je trekt 'n lade open en hebt meteen het overzicht over de voorraad emblemen en rangtekens en dat soort zaken.

De la daaronder een overzicht van de mouwschildjes. De oorspronkelijke ijzeren en de plastic uitvoeringen. Ook nog een van stof die later bij een of andere gelegenheid werden verstrekt. Verder zien we de bekende sigarettenkoker met ingebouwde aansteker. Allerlei speldjes en zelfs een sigarenbandje met het opschrift Oranje Gelderland.

Rik: "Ik kan deze kast nog altijd verder uitbreiden met een aantal nieuwe lades.

Het bovenste deel wordt dan een vitrine. Ook moeten er nog meer vitrinekasten komen. Die maak ik uiteraard allemaal zelf. Ik ben tenslotte zoals reeds opgemerkt, meubelmaker/scheepsinterieur bouwer van beroep.

Wat ik verder wil? Nou nog jaren doorgaan met het zoeken naar voorwerpen die te maken hebben met het 6IB. Ik hoop natuurlijk in contact te komen met de verschillende veteranen die nog spullen uit Nieuw-Guinea hebben. Zodra de ruimte verder is ingericht, kan ik misschien veteranen uitnodigen om een bezoek te brengen aan mijn 'mini museum' Ik loop nog na te denken hoe ik dat in kan vullen. Voor het behoud van deze collectie zal ik wellicht een keer een stichting oprichten.

Mijn belangrijkste drijfveer is immers dat ik wil voorkomen dat jullie verhaal vergeten wordt. Dat is na 1962 gebeurt. Dat mag niet nog een keer gebeuren. Jullie streden voor een rechtvaardige zaak. Dat moet ook bij de komende generaties bekend blijven."

Wie heeft thuis nog spullen liggen die betrekking hebben op je diensttijd bij het 6I B.? Wellicht ergens op zolder. Rik wil ze dolgraag hebben.

Neem contact met hem op.
Mail naar:
rikvandenbrink98@gmail.com

